

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Benedictus Redivivus Hoc est: Benedictinij Ordinis
Vetustißimi Amplißimique, Nostra, ac supera ætate
Jmmarcescibilis Vigor, ac Viror**

Bucelin, Gabriel

[Veldkirch], Anno Christi. M.DC.LXXIX.

Anno Christi M.DC.LXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38498

Vita ipsius cælis proxima semper incessit (nimirum ut Enoch & Noë, semper & ubique cum Deo ambulavit) suum S. Galli Monasterium, secum quoque extulit, antecessorem suum sanctissimæ memoriæ Bernardum, lactea & melliflua erga suos sacra adoptione filios ita scite imitatus, ut non minus, à morte ipsius quæ hoc anno inhiantissimè desideranti obvenerant, velut ablactati infantuli deploraret, tota lugente Helvetia atque ordine imprimis tantum sydus sibi ablatum, etsi cælis insertum, usque hodie & Filij & tota Provincia glorientur. Succenturiatus felicissimo Archisterio est Gallus, eo Nomine verè secundus, tunc Decanus ejusdem loci felicissimus, quem communis lactei gregis amor ad secundissimos primi Galli successus, & conatus, elegit alterum antiquissimi fundati à primo Cænobij ex fundamentis Fundatorem & Restitutorem. Ita asserturis omni posteritati, ipsi lapidibus, & amplissima structura, in qua quidem, etsi plurimum operæ navarit, & industrie ostenderit, multo plus tamen in vivis lapidibus, & sacra illorum compositione industrie ponit, eoque usque sacra etiam molis ædificium deduxit, ut haud minus Religionis sub Gallo secundo, quàm primo, orbi præferat univervo. Habuit sub Pio idem Archisterium Pios plurimos, Pij sanctitate, haud inferiores, è quibus Ven. P. Udalricus Hengarter, ejusdem loci Decanus plurimis annis, haud inferior, à quo nomen sortitus est; S. Udalrico, prisca sanctitatis Heroibus nulla in re cessit, Martyr non minus voluntarius, quàm alij Tyrannorum persecutione, ut de alijs nihil dicam, quorum exemplis sua coæquat studia, hodierna posteritas minimè præpostera, juxta Theologica studia adnectens, tam pie, absque invidia emulatione, sub Gallo secundo, secundiora sibi omnia pollicentes & experimento animadvertentes.

ANNO CHRISTI M. DC. LXXIII.

Cœlum non minus quàm terras admiratione implet Puella planè admirabilis, digna admirabili parente Benedicto Filia, tenella admodum ætate lectissima Christi sponsa, nuptijs æternis matura Elisabetha sive potius Elisabethula Tripedi Christi anno 1653. Cinnæ in Opido Dioceseos Panhormitana, haud ignobili nata, ipso festo S. Ursule & Sociarum, quàm instinctu planè divino pragnans eadem felicissima Mater, Numini sacrandam destinaverat, in labores jam tunc edendam, cum genitricis ubera lacte vacua infantulam ad aliena ubera remittere cogerentur, etsi non diu, summo Virginum Virginis beneficio, voto ad S. Mariæ Novæ templum edito

cælitus lac mereretur. Et splenduit miram quàm primùm ex tenellula gratia, & divini Numinis splendor quidam emicuit rarissimè in ipsa operationis, quæ cum ætate mirè adolevit, si tamen adolescere potuerit in ea, quæ ad adolescentiam non perigerit. Quinquennis adducta in Cænobium Virginum nostrarum, ubi primùm Divi Benedicti contempexit habitum, omnem alium mundi ornatum fastidians, clinodia, & quæcunque ejusmodi penes se habuit, per fenestras rejecit, & quanta potuit instantia ab Antistita loci sacra se indui veste efflagitavit, & meruit. Admirationi omnibus tantillula fuit, dum tantam maturitatem in facie omnium præfetulit, ut exemplo etiam senibus esse possit, formata jam tunc ad amulsum Regulæ, & cæcam etiam, si jussa fuisset, obedientiam, commemoratione passionis dominicæ ita affecta, ut jam tunc ad omnia se tormenta ultro offerret, & quibuscunque à se excogitatis supplicijs tenerimum corpusculum excruciarer; ita ut instrumenta, quibus torquere se consueverat, auferenda ab ipsa essent, & ramen concedenda, quibus absque noxa liberius uti posset. Septuennis ob instantiam ejusdem ferventissimam sacra Synaxeos usus concessus eidem fuit, quo tantoperè exarsit, ut nemo non tanti Sacramenti virtutem in ipsa divinitus operantem ex oculis, vultu, totius corpusculi gestu cum admiratione animadverteret. Miraculum certè ipsa suæ ætatis fuit, & contemplationis gratia, gratiæ vehementia, extra se sæpius raptata, inque terras concidens, è templo ad Cellam suam à sororibus deportata fuit, donec sibi redderetur. Deipara Virgini summoperè devota fuit, & peculiaris quædam ejus colendæ argumenta adinvenit, erat ut compatiens Christo, sic ægris & afflictis omnibus, ut pro omnibus ea libentissimè sufferret, eaque pateretur, sic damnatam ad poenas graviores sodalitatatis sororem, piè miserata, instantissimis precibus ad omnes pro eadem ultroneè suscipiendas se obtulit, & cum nihil impetraret, tres integras horas lachrymis diffluens Deum exoravit, impetravitque, ut nihil plagarum damnata sentiret, quod & ipsi promissit, quæ & postea confessa est, nil prorsus doloris se perensisse. Immortalis Sponsus Sponsulam hanc suam in amplexus æternos nimium desiderans mortalibus abreptam diutius à se abesse minimè passus est, sed cum nonum expleisset annum, eam paucis mensibus lectulo affixit crucis suæ, inter acerbissimos dolores nihil questam, sed in sola oscula & æternos amores mentem defixam, ipso in decessu tantæ lætitiæ ea præferentem signa, ut facile ad-

verte-

verteres, talia intueri, quibus potiri mox certa erat, inter Angelorum occursum dulciter confopita, animula choris illorum inter solennes cantus & planus confociata, ac celestibus prodigijs à sponso honorata, quo ipso anno solemniter votis monasticis Deo renata est. Miracula inter mox ab obitu sacri tyrocinij Magistræ, gravissimo quo laborabat morbo, liberavit, & patri suo [secundum sæculum] Philippo, nec non matri asthma laborantibus prodigiosè sanitatem restituit. Quæ & multa alia prolixius in vita ejus memorantur. Decessit 30. Aprilis, Martyribus voluntarijs accensenda, cruciatibus spontè assumptis, quos inter, ne pedes quidem nihil paterentur, calceolis suis duriora semina inferuit, ut non sine magno dolore Crucifixum suum sequeretur.

Eodem anno, eodemque in Cænobio sanctè in Domino requievit Ven. Agatha de Volti ex Opido Bivonensi orta, quæ non sine magna sanctitatis opinione sub Regula S. P. N. vitam extraxit, & nominis à morte immortalitatem meruit, die vigesimo Julij ad Cælos subtrahita.

Quo ipso loco sororem ejusdem Ordinis agens hoc ipso tempore, Maria de Roccaforte magnis non solum virtutibus emicuit, sed & eximijs, cum in vita, tum à morte miraculis à Deo fidelium devotioni commendata, fuit, super cujus sanctioris vitæ actibus solennis inquisitio, & ut vocant, Processus instituitur. Legendus Tornamira noster in Vita ejusdem.

ANNO CHRISTI M. DC. LXX.

Ipso profesto summi Monachorum Archiducis Benedicti decima Julij verè rediivus ad triumphos & latus tanti patris sui jungitur, evocatus è terris & Einsidleni magna Matris Archisterio Placidus ejusdem Abbas Princeps Marianâ Reginâ dignissimus, magnis sanè titulis, ut virtutibus, ad omnem posteritatem celebrandus. Is uti Benedictum Patrem verè per omnia Admirabilem, vitæ expressit mira imitatione, sic Matris quoque Virginis Benedictæ viscera in se ipso continuit, & pietate verè materna, non erga suos tantum, sed erga pauperes quoscunque gessit & exhibuit, ex cujus ore nil nisi Divinum, dignumque tanto Principe excidit. Fuit patientia admirabilis, nunquam sui dissimilis, imperturbato ut semper animo, sic vultu, fronte semper serena, ore modesto, ipsis quoque moribus, nil nisi placidum referentibus, ita ut quicunque ipsum intuerentur, tanquam Dei Angelum revererentur. Varijs pro juribus Dei paræ conservandis, ærumnis & vexationibus tentatus,

erga adversarios ita se habuit, ut erga amicissimos, ægerrimè ferens, si quis de ipsis male loqueretur, tali tolerantia, quæ canonizari mereretur. Proximis ante mortem mensibus omnibus se curis abdicans, soli Numini summâ industriâ vacavit, & Angelorum Reginæ totum se servitijs addixit, cum Angelis deinceps obsequijs certare visus, totamque ipsi gubernationis suæ commendare administrationem. Febri denique correptus, tali ad supremam dormitionem devotione se disposuit, tali fervore extrema Sacramenta suscepit, ut nemo satis intuitum miraretur, donec felicem animum Creatori transmitteret, ingenti quàm primùm concursu hominum factò sacrum corpus venerantium & linteolis contingentium, non sine miraculorum aliquot evidentijs demonstratione, è quibus parvulus graviter ægrotus, mirè convalevit, & non nemo è Cantonibus capitis dentiumque gravissimis doloribus acriter laborans, subitum curatus est. Nec dubium haud minimum deinceps posse ad suum confugiennes tumulum, & subsidium invocantes adjuvare. Successit felicissimæ electioni procul dubio patrocinate Matrefamilias Augustissima Einsidleni Augustinus, magno Aurelio Augustino, cæsi post tot sæcula, uti nomine, sic eruditione nulli nostrâ ætate secundus, hæresumquæ felix profigitor, ejus procul dubio, *quæ cunctas Hæreses sola interemit in universo mundo*, patrocinio & subsidio, Romanæ Ecclesiæ deinceps etiam, insigni cum Ordinis & primæ gloriæ ostensione operam navaturus. Assurgit summa ejusdem industria, generosissimique conatibus, Augustissimæ Cælorum Imperatricis, Augustissima Basilica, in magnum splendorem Hæreticorum oculis invisum, toti Helviæ gloriosum, in asylum perenne, ad Auxiliatricem Christianorum respicientium & confugientium, in perenne etiam pietatis tanti Præsulis, & Principis monumentum, cui de hoc ipso nunquam satis gratulamur, successuque felicissimos apprecamur & ominamur.

Et quæ non signa, quæ non argumenta, quæ non experimenta hoc ipso tempore, Benedicti in suis Rediivi sunt eadem ipsa, quæ cum primævo Ordinis instituto orbi universo bona evenere, à literarum profanarum non minus quàm sacrarum promotione, cum ipsorum etiam Hæreticorum testimonio primæ omnium scholæ & Gymnasia in Monasterijs originem habuerint, in quibus una cum studijs virtutum & sanctitatis omnes adeoque & felicitatis iacta sunt fundamenta, ita verò hodiè, si ullo unquam tempore aut sa-

eulo,